

ÎNCHEIERE

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând cererea de revizuire depusă de Societatea Comercială „Imona Grup”
Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale „Imona-
Grup” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Asociației Obștești „Vidoinf” și lui
Bujor Ion cu privire la încasarea datoriei și penalității de întârziere,

împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 28 iunie 2017, prin care
recursul declarat de către Societatea Comercială „Imona Grup” Societate cu Răspundere
Limitată a fost considerat inadmisibil,

c o n s t a t ă:

La 26 iunie 2015, SC „Imona Grup” SRL a depus cerere de chemare în judecată
împotriva AO „Vidoinf” cu privire la încasarea datoriei și penalității de întârziere.

În motivarea acțiunii a indicat că la 14 iunie 2014 a încheiat cu AO „Vidoinf”, în
persoana lui Bujor Ion, contractul de vânzare-cumpărare a produselor tipografice nr.
69/14, în temeiul căruia SC „Imona Grup” SRL la comanda AO „Vidoinf” a prestat
servicii de tipar și poligrafice în schimbul unei retribuții, plătite la predarea lucrării.

În urma acestor tranzacții au fost emise două facturi fiscale, și anume factura
fiscală seria FB nr. 6353539 pentru suma de 4 170 lei, semnată de pârât și factura seria
FB nr. 6700830 pentru suma de 9 730 lei, pe care pârâtul a refuzat să o semneze.

Menționează că la 13 decembrie 2014 a remis AO „Vidoinf” prin scrisoare cu
aviz recomandat factura fiscală nesemnată și actul de predare-primire, pe care
destinatarul le-a recepționat, fapt confirmat prin ștampila aplicată pe aviz, iar actele
recepționate n-au fost contestate de pârât, fapt ce confirmă existența tranzacției.

Astfel, în total suma loturilor produse și a tranzacțiilor de vânzare-cumpărare
constituie suma de 13 900 lei.

Mai invocă că potrivit dispozițiilor pct. 5.5 din contractul de vânzare-cumpărare,
în cazul când una din părți nu-și îndeplinește obligațiunile contractuale sau din anexă,
partea în culpă este obligată să plătească celeilalte părți penalitatea în valoare de 0,5%
din valoarea obligațiunilor neexecutate pentru fiecare zi calendaristică de întârziere,
astfel încât în urma calcului efectuat creanța pârâtului constituie 23 977,50 lei.

Susține că întru soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară a expediat în adresa pârâtului scrisori cu avize de recepție prin care i-a solicitat ultimului achitarea contravalorii mărfii livrate, însă acesta nu a întreprins nici o măsură.

Reiterează că raporturile obligaționale între SC „Imona Grup” SRL și AO „Vidoinf” sunt bazate pe contractul de vânzare-cumpărare a produselor tipografice nr. 69/14 din 14 iulie 2014, care este un contract cu titlu oneros, bilateral și sinalagmatic precum și pe facturile fiscale menționate mai sus, care în conformitate cu prevederile art. 320, 321, 322 din Codul civil generează obligațiunea pârâtului de a le achita integral.

În drept își întemeiază cerințele în baza art. art. 8, 10, 512, 513, 572, 666 - 668 Cod civil.

Solicită SC „Imona Grup” SRL încasarea din contul AO „Vidoinf” în beneficiul său a datoriei ce rezultă din neachitarea facturilor fiscale în sumă de 13 900 lei și penalității în mărime de 10 077,50 lei și taxa de stat achitată de reclamant în sumă de 720 lei.

La data de 26 ianuarie 2016, SC „Imona Grup” SRL a depus cerere privind mărirea quantumului acțiunii în care a invocat că a suportat cheltuieli pentru deplasarea la ședințele de judecată din 17 decembrie 2015 și din 26 ianuarie 2016, solicitând încasarea și a sumei în mărime de 154,20 lei.

Ulterior, în cadrul dezbaterilor judiciare SC „Imona Grup” SRL a depus cerere de concretizare a cerințelor în care a invocat că la data de 16 septembrie 2015 ora 13:30 ședința de judecată nu a avut loc din motiv că pârâtul nu s-a prezentat.

Astfel, cheltuielile de transport suportate de SC „Imona Grup” SRL pentru prezentarea la ședințele de judecată constituie 361,94 lei.

Solicită încasarea din contul AO „Vidoinf” în beneficiul SC „Imona Grup” SRL a datoriei și penalității ce rezultă din neachitarea facturilor fiscale în sumă de 13 900 lei și respectiv 10 077,50 lei, a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu achitarea taxei de stat în sumă de 720 lei și a cheltuielilor de transport în sumă de 361,94 lei.

La data de 26 ianuarie 2016, SC „Imona Grup” SRL a depus cerere privind atragerea în proces în calitate de copârât a conducătorului AO „Vidoinf” - Bujor Ion.

Prin încheierea Judecătoria Ștefan Vodă din 27 ianuarie 2016, a fost admisă cererea SC „Imona Grup” SRL, fiind atras în proces în calitate de copârât conducătorul AO „Vidoinf” - Bujor Ion (f. d. 65).

Prin hotărârea Judecătoria Ștefan Vodă din 1 martie 2016, acțiunea a fost admisă integral, fiind încasat în mod solidar din contul AO „Vidoinf” și Bujor Ion în beneficiul SC „Imona Grup” SRL datoria în sumă de 13 900 lei, penalitatea de întârziere în sumă de 10 077,50 lei și cheltuielile de judecată în sumă de totală de 1 236,14 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2016, a fost admis apelul declarat de Bujor Ion, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La data de 27 aprilie 2017, SC „Imona Grup” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 28 iunie 2017, recursul declarat de către SC „Imona Grup” SRL, s-a considerat inadmisibil.

La 27 septembrie 2017, SC „Imona Grup” SRL a depus cerere de revizuire împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 28 iunie 2017, solicitând admiterea

acesteia, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2016, cu menținerea hotărârii Judecătorei Ștefan Vodă din 1 martie 2016.

În motivarea cererii de revizuire, a invocat că atât instanța de apel, cât și instanța de recurs au aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Indică că instanța de apel a admis o încălcare a normelor procedurale prin faptul că a acceptat noi probe prezentate de AO „Vidoinf” pe care acesta urma să le prezinte în instanța de fond.

Sușține că prin broșura „Sfintele Noastre Mănăstiri”, anexată la materialele cauzei se confirmă că aceasta a fost executată fără greșeli. Mai mult ca atât, AO „Vidoinf” nu a încercat să restituie broșurile recepționate și nici nu a reacționat la factura fiscală expediată prin poștă.

Astfel, menționează că factura fiscală expediată prin poștă către beneficiar privind prestarea de servicii este semnată și se consideră valabilă dacă ultimul nu înainteaază careva pretenții asupra ei.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire este neîntemeiată și urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

Conform art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța poate emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

După cum se constată la caz, cererea de revizuire este depusă de SC „Imona Grup” SRL împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 28 iunie 2017, prin care a fost considerat inadmisibil recursul declarat de către SC „Imona Grup” SRL împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2016.

Este de reținut că deși SC „Imona Grup” SRL a depus cererea de revizuire împotriva încheierii instanței de recurs, ultimul nu a invocat nici un temei de declarare a revizuirii, mai mult ca atât motivele indicate în cererea de revizuire sunt similare celor invocate în cererea de recurs.

Sub aspectul dat se va remarca că în conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447 CPC, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 CPC și anexându-se probele ce le confirmă.

Situația de fapt impune de a remarca la capitolul dat că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

În consecință, sub aspectul analizat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că SC „Imona Grup” SRL în cererea de revizuire nu a invocat nici un temei, care s-ar încadra în prevederile art. 449 CPC, în baza căruia se poate solicita revizuirea încheierii, ci din contra a oferit împrejurări care nu au relevanță.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, posibilitatea reinițierii procesului de judecată urmează să fie examinată prin prisma principiului securității raporturilor juridice.

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului *res judicata*, adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și

obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (*Roșca v. Moldova*, § 25, *Popov nr. 2 vs. Moldova*).

Din considerentele menționate și având în vedere că cererea de revizuire nu indică careva temeiuri prevăzute de art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire depusă de SC „Imona Grup” SRL, ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Societatea Comercială „Imona Grup” Societate cu Răspundere Limitată împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 28 iunie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale „Imona-Grup” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Asociației Obștești „Vidoinf” și lui Bujor Ion cu privire la încasarea datoriei și penalității de întârziere.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva